Nef-i Sur ne zamandır?

Hakan Bey: “İsrafil Aleyhisselam’ın nefh-i sur’u ne zamandır?”

SU’R SAHİBİ MELEK

Dört büyük melekten birisi İsrafil Aleyhisselâm’dır. Nezaret ettiği vazife kıyamet kopması ve bütün canlıların dirilişi esnasında olmak üzere su’r üflemektir.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Allah göklerle yeri yarattıktan sonra Sûr’u yarattı ve onu İsrafil’e verdi…”1

Nefh-i Sur’un zamanını Allah’tan başka kimse bilmez.

İsrafil Aleyhisselâm ihya ve diriliş emirlerinin icrasında görevlidir. Allah’ın hayat vermek ve diriltmekle ilgili emir ve iradesini uygular. Yeryüzünün bir hayat ve diriliş ihtişamına döndüğü bahar aylarında Allah’ın ihya emirlerini uygulayan meleklerin kumandanı İsrafil Aleyhisselâm’dır.

İsrafil’in su’ru bütün kâinata kıyamet emrinin ve diriliş emrinin tebliği mahiyetinde bütün kâinatı çınlatan, tabir caizse titreten yüksek bir sestir. İsrafil Aleyhisselâmın su’runun bir küçük numunesi, bahar mevsiminde yeryüzüne diriliş getiren yağmurlar yağarken İsrafil Aleyhisselâm’ın bir avanesi olan melek-i ra’d’ın “nefh-i sur nevinden yağmura bağırması, yeraltında defnedilen çekirdeklere nefh-i ruhla müjdelemesi”2dir. Kulaklarımızı çınlatıyor, titreten bir müjde olarak ruhumuzu büyülüyor.

İsrafil Aleyhisselâm canlılar âleminde en haşmetli tecellilerden olan diriltmek ve hayat vermek fiilleri ile ilgili olarak Halık Teâlâ’ya mahsus İlâhî icraatları temsil eder, ihya emirlerine ibadet ve itaat neşvesiyle nezaret eder.3

İsrafil Aleyhisselâm Muhyî ismine mazhardır.

KUR’ÂN’DA İSRAFİL ALEYHİSSELÂM

Kur’ân İsrafil Aleyhisselâmın su’ru ile kıyamet saatinin başlayacağını çeşitli âyetlerde bildiriyor:

1- İsrafil’in su’r’u kıyamet saatini bildiriyor:

“Sûr’a üfürüleceği ve Allah’ın dilediği kimselerden başka, göklerdeki herkesin, yerdeki herkesin korkuya kapılacağı günü hatırla.”4

“Kıyâmet günü ne zamanmış?” derler. Gözler kamaştığı, ay tutulduğu, güneş ve ay bir araya getirildiği zaman. İşte o gün insan, “Kaçacak yer neresi?” der. Hayır; sığınılacak hiçbir yer yoktur. O gün varılacak yer, ancak Rabbinin huzurudur. Yaptığı ve yapmayıp geri bıraktığı her şey o gün insana bildirilir.”5

“Sûr’a bir defa üfürüldüğünde, yeryüzü ve dağlar yerinden kaldırılır, birbirine defalarca çarpmakla darmadağın edilir. İşte o zaman olan olmuştur. Gök yarılmış, intizamından çıkmıştır.”6

2- İsrafil’in su’r’u bütün canlıların öleceğini bildiriyor:

“Sûr üfürülür. Ve Allah’ın dilediklerinden başka göklerde kim var, yerde kim varsa düşüp ölür.”7

3- İsrafil’in su’r’u bütün insanların dirilişini ilân ediyor:

“Sûr’a üflenir ve Allah’ın dilediği kimseler dışında göklerdeki herkes ve yerdeki herkes ölür. Sonra bir daha sûr üfürülür. Ve onlar kabirlerinden kalkıp bakışırlar. Yer, Rabbinin nûruyla aydınlanır. Levh-i Mahfuz açılır.”8

“Ve sûr üflenir. Onlar kabirlerinden kalkıp Rablerinin huzuruna koşarlar. “Eyvah bize!” derler. “Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte Rahmân’ın vaadi bu. Meğer Peygamberler doğru söylemişler.” İşte tek bir sestir ki, hepsi birden toplanıp huzurumuza getirilirler.”9

İSRAFİL (AS) ALLAH’TAN EMİR BEKLİYOR

Peygamber Efendimiz (asm) bir gün pek mahzun gelmişti. Mübarek simasını hüznün gölgesi bürümüştü.

Ashab-ı Kiram endişeyle sordu:

“Sizi hiç böyle kaygılı görmemiştik ya Resulallah!”

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki:

“Sûr sahibi İsrâfîl sûr’u ağzına koymuş, kulağını da Allah’ın emrine açmış; ne zaman üflemekle emrolunsa derhal üfleyecek halde beklerken ben nasıl gülebilirim?”

Bu söz Ashab-ı Kirâma çok ağır gelince, Peygamber Efendimiz (asm): “Hasbünallahü

ve ni’me’l-Vekîl” deyiniz.” buyurdu.10

GÜNÜN DUÂSI

Yâ Rabbî ve yâ Rabbe’s-Semâvâti ve’l-Arâdîn! Yâ Hàlıkî ve yâ Hàlık-ı Küll-i Şey!

Gökleri yıldızlarıyla, zemini müştemilâtıyla ve bütün mahlûkàtı bütün keyfiyâtıyla teshîr eden kudretinin ve irâdetinin ve hikmetinin ve hâkimiyetinin ve rahmetinin hakkı için, nefsimizi bize musahhar eyle! Ve matlûbumuzu bize musahhar kıl! Kur’ân’a ve îmâna hizmet için, insanların kalblerini Risâle-i Nur’a musahhar yap! Âmin.

Dipnotlar:

1- Taberî, Camiu’l-Beyan 16/25, Kurtubî, el-Camiu li Ahkami’l-Kur’ân 13/239.
2- Lem’alar, s. 141.
3- Şuâlar, s. 236.
4- Neml Sûresi: 87.
5- Kıyâmet Sûresi, 6-13.
6- Hâkka Sûresi, 13-15.
7- Zümer Sûresi, 39/68.
8- Zümer Sûresi, 68, 69.
9- Yâsîn Sûresi, 51-54.
10- Rıyâz’us-Sâlihîn, 408.